

Gdzie na wycieczkę górską? Zaolzie. Ścieżką dydaktyczną za pięknem wędryńskiej przyrody

Data publikacji: 19.11.2022 11:30

Krótką, zaledwie 7,5-kilometrowa lub 10,5-kilometrowa wycieczka (zależnie od tego, czy w drodze powrotnej skorzystamy z autobusu, czy też wrócimy pieszo 3 km tą samą drogą) prowadzi częściowo asfaltową drogą przez Wędrynię, częściowo zaś góorskimi szlakami, przez las. Trasa oferuje także kilka miejsc widokowych.

Wycieczkę zaczynamy na przystanku kolejowym w Wędryni. Dojedziemy tam wygodnie pociągiem z Czeskiego Cieszyna (odjeżdża 20 minut po każdej pełnej godzinie). Zwolennicy własnego samochodu również będą usatysfakcjonowani. Tuż obok przystanku znajduje się bowiem niemały parking. W dodatku darmowy.

Przy samym przystanku witają nas dwujęzyczne tablice informacyjne. Z pierwszej dowiemy się podstawowych informacji o historii miejscowości oraz legendzie jej powstania, jak i etymologii nazwy.

Pierwszym przystankiem na trasie naszej wędrówki, zwłaszcza, jeżeli wybierzemy się z dziećmi, jest wybudowany przy przystanku kolejowym park. Ma on służyć – jak informuje kolejna, również dwujęzyczna tablica - „Dzieciom ku zabawie, dorosłym ku odpoczynku”.

Przy przystanku spotkamy także tablicę innej ścieżki dydaktycznej – szlaku łączącego Goleiszów z Wędrynią - „Przyroda nie zna granic”. My jednak tym razem będziemy kierować się ścieżką dydaktyczną – „Za krásami vendryňské přírody – Za pięknem wędryńskiej przyrody”. Ścieżka ma dwie części, obie są „pętelkami” mającymi swój początek i koniec przy przystanku kolejowym w Wędryni. Tym razem proponujemy wycieczkę pierwszym, mniejszym okręgiem. Do przejścia mamy 7 lub 11 km, zależnie od tego, czy w drodze powrotnej skorzystamy z autobusu, czy też wrócimy pieszo 3 km tą samą drogą.

Po zapoznaniu się z treścią pierwszej tablicy ruszamy przez rondo na wprost (oczywiście samo rondo obchodząc przez przejścia dla pieszych). Mijamy krzyż z 1896 roku z polskojęzycznym napisem. Idziemy chodnikiem wzdłuż głównej drogi podziwiając zarówno krajobraz przed nami, jak i namalowane na ciągnącym się wzdłuż chodnika murze oporowym malowidła. Uwieczniono tu różne ważne miejsca w Wędryni.

Po 1,2 km dojdziemy do centrum miejscowości. Po lewej stronie mamy wprawdzie czeską szkołę, tuż obok budynek Urzędu Gminy, a za nim polską szkołę podstawową. Naprzeciw zaś – bibliotekę.

Skrzyżowanie z drogą prowadzącą przez Sosnę w stronę Lesznej i Trzyńca przechodzimy idąc na wprost. Po lewej stronie rozciąga się rozległa łąka. Zarówno po lewej, jak i po prawej stronie, mamy widok na góry. Po prawej stronie minimy także wprawdzie ewangelicki cmentarz z kaplicą, kawałek dalej zaś katolicki cmentarz i kościół św. Katarzyny. Świątynia została prawdopodobnie wzniesiona w XIV wieku. Ostatni spośród wielu remontów miał miejsce w 2002 roku.

Po lewej zaś stronie mamy strażnicę straży pożarnej oraz „Czytelnię” - siedzibę Miejscowego Koła w Wędryni Polskiego Związku Kulturalno Oświatowego w Republice Czeskiej. Podstawowe informacje zarówno o kościele i Czytelni, jak i o pobliskim dworku szlacheckim przeczytamy na ustawionej tutaj kolejnej spośród 7 tablic informacyjnych znajdujących się na trasie naszej dzisiejszej wycieczki.

Od turystycznego szlakowskazu Wędrynia, dom kultury, przystanek autobusowy („Vendryně - kult. dům, bus”) idziemy dalej w górę kierując się biegnącymi na tym odcinku wspólnie znakami zielonego szlaku turystycznego oraz ścieżki dydaktycznej za pięknem wędryńskiej przyrody.

Po równo 1 kilometrze dotrzemy do piecy wapiennych. O nich również przeczytamy na tablicach ustawionych w pobliżu. Tablica edukacyjna „naszej” ścieżki informuje natomiast o budowie geologicznej Beskidów.

Przy piecach wapiennych szlak, którym się kierujemy, skręca w lewo. Poprowadzi nas w górę wąską leśną ścieżką.

Po 600 metrach wspinaczki wąską, leśną ścieżką szlak doprowadzi nas do drogi asfaltowej. Skręcamy w nią w prawo. Po prawej stronie widzimy wspaniałą panoramę na góry.

Po 300 metrach asfalt się kończy. Jest to wspaniały punkt widokowy. Ustawiono więc w tym miejscu obok kolejnej tablicy ścieżki edukacyjnej także ławkę. Można przysiąść i podziwiać widoki.

Sama tablica informacyjna przybliży nam porastające tą okolice gatunki flory.

Z tego miejsca 150 metrów w górę poprowadzą nas leśną ścieżką biegnące tu wspólnie znaki: czerwonego szlaku turystycznego, ścieżki edukacyjnej „Przyroda nie zna granic”, oraz „naszej” - ścieżki edukacyjnej „za pięknym wędryńskiej przyrody”. Wspomniane 150 metrów wyżej znajdziemy się na granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Czeską. Ustawiono tutaj otoczony głazami w charakterze ław krąg ogniskowy. Obok znajduje się nadržewna kapliczka.

Tutaj szlak „Przyroda nie zna granic” podąża linią graniczną na wprost, w stronę Lesznej (to stąd przyszliśmy do tego miejsca podczas wycieczki [Gdzie na wycieczkę? Z Lesznej Górnej przez Wróżną do Trzyńca](#)). My tym razem natomiast skręcamy w prawo, w górę. Również linią graniczną prowadzą tutaj czerwony szlak turystyczny oraz „nasza” ścieżka edukacyjna. Przed nami najbardziej stroma wspinaczka tej wycieczki. Ale także wspaniałe widoki. W miejscach punktów widokowych widzimy na lewo widok na Lesznę po polskiej stronie granicy, na prawo zaś na dolinę Nydku, Bystrzycy i wznoszące się po drugiej stronie doliny Olzy grzbiety górskie.

Pewien odcinek szlaku pójdziemy wąską ścieżką pomiędzy wysokimi płotami. Znajduje się tutaj Zwierzyniec Wróżna (Obora Vrožná).

Ze znakami czerwonego szlaku turystycznego oraz linią granicy państwowej rozstajemy się na turystycznym rozdrożu Pod Małym Ostrym – grzebień (Pod Malým Ostrým – hřeben). My skręcamy bowiem - za znakami ścieżki edukacyjnej - w prawo. Nim jednak rozpoczniemy schodzenie w dół, na kolejnej z tablic ścieżki edukacyjnej poczytamy dalsze informacje o tutejszym ekosystemie.

Ze znakami czerwonego szlaku turystycznego oraz linią granicy państwowej rozstajemy się na turystycznym rozdrożu Pod Małym Ostrym – grzebień (Pod Malým Ostrým – hřeben). My skręcamy bowiem - za znakami ścieżki edukacyjnej - w prawo. Nim jednak rozpoczniemy schodzenie w dół, na kolejnej z tablic ścieżki edukacyjnej poczytamy dalsze informacje o tutejszym ekosystemie.

Dalszą część wycieczki szlak poprowadzi nas już znów drogami asfaltowymi.

Kolejna tablica ścieżki opisuje otaczające nas pasma górskie i widoki.

Po 7,5 km znajdziemy się znów przy piecach wapiennych. Możemy tutaj zakończyć naszą wędrówkę. Ze zlokalizowanego tutaj przystanku autobusowego Wędrynia, piece wapienne (Vendryně, vápenka) odjeżdżają autobusy linii 768 i 769 do Trzyńca. Jeśli zaś chcemy dojść do przystanku kolejowego lub pozostawionego w jego pobliżu samochodu pieszo, to przed nami jeszcze 2,9 km marszu tą samą drogą, którą szliśmy od przystanku kolejowego tutaj.

Za nami więc [7,5 lub 11 km wędrówki](#)

(indi)